

Jeg maa formode, at naar man nu i Fremtiden vil indføre den Regel, at Spekulations-tab ikke maa fradrages, medmindre der har været en tilsvarende Spekulationsindtægt, saa er Grunden i nogen Grad den, at man har villet værgе sig imod Forhold af denne Natur. Jeg stiller mig imidlertid uden i mindste Maade at ville tage Standpunkt til det gode eller mindre gode i at spekulere paa det Standpunkt, at jeg maa anse det for meget tvivlsomt, om det, man her er inde paa, er forsvarligt. Det er jo en Kendsgerning, at den Gang det gik opad, tog Staten sit rigelige Rov af Byttet, og det turde være mindre sikkert, om den saa, naar det gaar nedad, kan sige: Nej, det, der nu kommer bagefter, det kommer ikke mig ved. Jeg ved jo meget vel, at naar en Virksomhed eller en Person har Underskud, kan han ikke faa noget tilbagebetalt, men om det vil være moralsk forsvarligt gennem Lovgivningen at bestemme, at lidte Tab, som efter gældende Lovgivning eventuelt senere kan fradrages, ikke kan det, stiller jeg mig unægtelig noget tvivlende overfor.

Det var altsaa de Ting — mindre Ting i og for sig — overfor hvilke jeg mener at turde sige, at Bestemmelserne efter min Mening er tvivlsomme. Paa andre Omraader kunde jeg have ønsket, at der var kommet noget til, som ikke findes i Lovforslaget. F. Eks., for at nævne en enkelt Ting, kunde jeg have ønsket, at der i Lovforslaget var blevet givet Udtryk for, at Virksomheders Bidrag til Arbejdsgiverforeningen kunde fradrages som Driftsudgift. Det er et Spørgsmaal, hvorom der for Tiden føres Retssag. I Norge har Spørgsmaalet ved den norske Højesteret faaet den Afgørelse, at det er berettiget at føre saadanne Udgifter som Driftsudgifter, og det er jo muligt, at den Højesteretsdom herhjemme, som sandsynligvis vil følge Østre Landsrets Dom, vil gøre det overflødigt at lovgive paa dette Omraade. Men skulde Højesteret komme til det Resultat, at det ikke er berettiget at fradrage den Slags Bidrag, tror jeg, det vil være ønskeligt at faa en Lovændring paa dette Punkt i den kommende Samling — at der skulde blive Tale om at gennemføre noget som helst i Aar, tror sikkert ingen, saa for saa vidt har vi jo Tid til at vente. Det er ikke, fordi jeg tror, at dette Spørgsmaal har saa overmaade stor finansiel Betydning for ret mange Virksomheder, men naar jeg nævner det, er det, fordi jeg føler mig overbevist om, at intet Menneske, som ikke befatter sig med Skattevæsen og herigennem er blevet oplyst om, at en slig Udgift ikke maa fradrages, vil finde paa, at det ikke er

en Driftsudgift. Jeg tror, at turde hævde, at enhver normal Arbejdsgiver, hvad enten han i øvrigt sympatiserer med Arbejdsgiverforeningen eller ej, som under Forholdene, som de nu en Gang er, føler det nødvendigt at være i Arbejdsgiverforeningen, naturligt regner dette Bidrag som en Driftsudgift, det falder ham overhovedet ikke ind at spekulere paa, om denne Udgift skal føres som Driftsudgift eller ej.

Det forekommer mig, at man bør stræbe hen til at ordne Skattelovgivningen saaledes, at naar almindeligt tænkende Mennesker finder det naturligt at føre en Ting paa den ene eller den anden Maade, det da ogsaa bliver korrekt efter Lovgivningen at gøre det saaledes; thi at tro paa, at man skulde kunne lave Folks efter min Mening i Forvejen fornuftige Opfattelse om, saaledes at de skulde kunne se det ufornuftige i det, de finder fornuftigt — eller omvendt — synes jeg er lidet formaalstjenligt.

Der kunde ogsaa være Grund til at fæste Blikket paa de Urimeligheder, der kan opstaa ved, at visse Indkomster — i det enkelte Aar høje Indkomster — meget let i det næste Aar kan efterfølges ikke alene af smaa, men af negative Indkomster. Før Krigen, da Skattesatserne var smaa, og Prissvingningerne ikke var nær saa store som nu, var der ikke saa megen Grund til at opholde sig ved dette Spørgsmaal; men under Krigen og i hele den Periode, der er gaaet siden Krigen, har Prissvingningerne af og til været saa voldsomme, at jeg tror, man har Lov til at sige, at det indenfor visse Brancher har været fuldkommen umuligt selv for den forsigtigste Forretningsmand dels at afværge — hvad han højest sandsynligt ikke gør Forsøg paa — at tjene mange Penge og dels — hvad han sikkert i høj Grad gør Forsøg paa, — under visse Forhold at tabe Penge. En Branche af denne Art er i ganske særlig Grad Korn- og Foderstofbranchen. Enhver, som kender blót en lille Smule til disse Forretninger, vil vide — ikke mindst fra den sidste Tid — hvilke uhyre Svingninger der indenfor korte Tidsrum kan være paa Kornmarkedet.

I den norske Lovgivning har man Bestemmelser, der gaar ud paa, at Indtægts-skatten beregnes efter Gennemsnittet af de tre sidste Aars Indtægt. At der heri er noget tiltalende, er efter min Mening sikkert. Efter Oplysninger, jeg har faaet fra højtstaaende Skattemyndigheder, er der paa den anden Side ogsaa noget i denne Bestemmelse, som i sin praktiske Udførelse ikke